



Új életünkről írunk a dolgokról

„S mindehhez ma már nem kell pénz”

A napokban, amikor a kislányomért, a csaknem két és fél éves Mariannáért, műszak után betértem a gyár napközi otthonába, kedves kép fogadott. A hatalmas szőnyegen számtalan játék, vidám zaj verte fel a szobát. Amikor benyitottam kipirult kis arcok fordultak az ajtó felé. A vidámság és az egészség rózsái kislányom arcán is. Igaz, ez a kép fogad csaknem minden alkalommal, de ezáltal mégis arra késztet, hogy emlékezzek.

Saját gyermekkoromra gondoltam. Szüleim szegények voltak, erdőmunkások. Fakitermelésnél dolgoztak, nehéz munkával teremtették elő a mindennapi valót. Amikor ők munkába mentek, mi gyerekek egyedül maradtunk, legjobb esetben valamelyik közeli szomszéd gondjaira bízta. Kilenc éves koromban, hat kistestvéremre kellett vigyáznom, gondoznom őket, enni adnom nekik. És ugyan, ki kerülhetett a magunkfajta szegényember asztalára? Arra sem emlékszem, hogy valaha is látott volna bennünket orvos. Ehhez pénz, sok pénz kellett volna, a pénz pedig ritka vendég volt nálunk.

Néha szinte hihetetlennek tűnik az, hogy az én kislányom ilyen kedves és egészséges környezetben nevelkedik, míg én bent a gyárban dolgozom, pedig ez a ma kézzelfogható valóság. A mi gyermekeink már nem ismerik a hideget, éhséget, a foltos, szakadozott rongyos cipőt, ruhát. Ez olyan boldogító érzés.

Azt is észrevettem, hogy kislányom igen szeret a napközi otthonban. A kicsi székek, asztalok és nem utolsósorban hasonló kora társai körében, annyiféle játékkal, bizony jól érzi magát. Gondosan tanítgatják, nevelgetik őket. Ugyanakkor állandó orvosi felügyelet alatt vannak. A bölcsőde kis lakóira jölképzett egészségügyi személyzet ügyel. S mindehhez ma már nem kell pénz. Egészen fejlődnek itt az apróságok. Mariana is még igen kicsiny de néhány mondatos versikét szívesen elmond, rövid dalokat is tud.

Az ilyen széleskörű ellátás mindig hálára készít, hálára a párt és népi demokratikus rendszerünk iránt. A nagyszerű megvalósítások, az ember iránti gondoskodás

arra készítetnek, hogy a gyár fonodájában minden tudással igyekezzem minél eredményesebb munkát végezni.

Tifrea Beana
a Teba gyár fonodájának munkásnője

Büszke vagyok fiaimra

Evtizedek vannak mögöttem, hiszen 58 esztendő vagyok. A jelen ezernyi szépsége azért mégis lelkieszt. Megelégedéssel tölti el népi demokratikus rendszerünk minden vívmánya. Amikor egy-egy kimagasló siker hírért hallom, úgy érzem, hogy részben én is hozzájárultam annak megvalósításához. A Vörös

Trikó gyár konfekció osztályán dolgozom. Amikor a műszak befejezése után felülök munkakaszálom mellől úgy érzem: én is tettem valami hasznosat azért, hogy eredményeink szebbek, hazánk még virágzóbb legyen.

Ha fiaimra gondolok meleg-ség járja át szívemet. Az egyik a December 30 textilüzemekben dolgozik mint mester. Szívesen részt vesz a társadalmi munkában is. Igyekszik jó példával elől járni, hiszen a párt, a munkások pártjának tagja. A másik fiamból orvos lesz. A temesvári orvostudományi egyetem hatodéves hallgatója. Régi, feltett vágyam teljesül ezzel, olyan, amelyre a múltban nem is gondolhattam volna. Úgy érzem, jó orvos lesz belőle, hiszen szorgalmas, kötelességtudó. Eppen ezért érdemostöndíjat kap. Ezt a népi demokratikus rendszer hozta meg nekünk. Hasznos tagjaivá válnak ők társadalmunknak, cselekvő részesei az országos építőmunkának. Bár az egyik még főiskolai hallgató, rövidesen neki is alkalma nyílik viszonzni azt az emberséges támogatást társadalmunknak, amit az egyetem évek alatt kapott. Így sorolhatnám a sok példát, amely nap nap után engem is egyre eredményesebb munkára lelke-sít.

Giorgiu Amalia
a Vörös Trikó gyár munkásnője



Bizalmuk nem volt hiábavaló

Nem könnyű megmondanom, melyik volt életem legnagyobb élménye, hisz megvalósításokban gazdag, történelmi időszakban élünk. Ha átgondolom az elmúlt két évtized eseményeit, azt kell mondanom, hogy az én életem alakulása sem választható el hazánk történelmének különböző nagylelkű eseményeitől.

A felszabadulás előtti években kezdtem el szakmámat, a fogaskerék-gyártás elsajátítását. A többi iskolai tanulmányomat bizony nem mondhatom szépnek, ez az időszak nehéz és lealacsonyító volt. A felszabadulás az én életemet is a megújulás irányába terelte. De a döntő fordulatot mégis az államosítás esztendője, a Vörös Trikó gyár létrejötte jelentette. Akkor kezdtem megismerkedni a fejlett technikával és akkor világosodott meg előttem, hogy legfontosabb teendő a tanulás.

A gondolatot tett követte: a munkát elhatároztam, hogy beiratkozom az egyetemre. Négy kemény munkával eltöltött év volt ez, de a párt és a népi demokratikus rendszer biztosította feltételek segítettek leküldönnem a nehézségeket. Az



egyetemen ösztöndíjat kaptam, lakást és teljes ellátást. Büszke voltam arra, amikor 1955-ben az államvizsga után visszakérültem az I. Ranghoz, szerzőszám-gépgyárba, azok közé, akik főiskolára küldtek és megmutat-

hattam, hogy bizalmuk nem volt hiábavaló, nem volt hiábavaló, nem volt hiábavaló, nem volt hiábavaló. Mindig nagyon szerettem a gépeket és ez az érzés a főiskola elvégzése után fokozódott bennem. Először a fogaskerék osztályon dolgoztam, mint mérnök, majd rövid idő múlva a karbantartó részlegre is.

Megkedtem meg közelről, a gyakorlatban is a termelésnél. Három évvel ezelőtt felelősségteljes munkát bízta rám: kineveztek a szerzőgépgyár 2. részlege vezetőjének. Két évtizeddel ezelőtt egy Astra gyári munkás fiának még csak az álmal sem lehetek ennyire merészek. És ime, népi demokratikus rendszerünkben ez nemcsak álom, hanem minden becsület, dolgozó ember számára elérhető valóság.

Tajts Mihály
gépezésmérnök

Egyenlő jogok

A December 30 gyárban, városunk legnagyobb textilüzemében mindig sok nő dolgozott. Sokan vannak olyanok, akik évtizedekkel ezelőtt kerültek a gyárba, többségük az utóbbi másfél évtizedben vala munkahelyének ezt az egyre fiatalodó gyárat. En több, mint 30 éve dolgozom ebben az üzemben. Tehát azok közé tartozom akik még emlékeznek arra az időszakra, amikor a nőköt a férfiakéval egyenlő munkát követtettek, de ennek ellenére még is kevesebb bért adtak. Lealacsonyító volt ez a megkülönböztetés, nemcsak anyagi értelemben, de erkölcsi vonatkozásban is. Hiszen naponta belelítettünk ebbe a megkülönböztetésbe.

Amikor e sorokat írni kezdtem gondolatban végigjártam a jólmiszer gyárat. Számra veszem a nagyszerű megvalósításokat. Gondolatban benyitottam az üzemi orvosi rendelőbe. Hogy vigyáznak itt a leendő anyák és születendő gyermekük egészségé-

gére! Törvény biztosítja a szülés előtt és után szükséges többnapos nyugalmat. Mi ez, ha nem a nő legmesszebbmő megbecsülése?

Műszakváltás idején is egészen más kép fogad, mint a múltban. Igen sok anya a bölcsőde, a napközi otthon felől jön, ahol gondos kezek ügyelnek az apróságokra. Kellemes környezetben nevelik, ápolják itt az emberpalántákat, miközben az édesanyák a gép vagy íróasztal mellett végzik termelői munkájukat. És ekkor eszembe jutott, amit ezelőtt 20-30 évvel láttam. Az édesanyák gondterhelten arca jelent meg képzeletben, akik a munkaidő alatt aggódva gondoltak magukra hagyott, vagy nagybabcsa testvéreire bízott gyermekeikre: nem történik-e velük valami baj.

Az egyenjogúságnak örvendő nők ezrei és milliói végezték tevékeny és gyümölcsöző munkát. Népi demokratikus rendszerünkben számtalan megvalósítás fűződik nevükhöz. Gyárunkban számosan közülük élnek a jánárak a termelőmunkában, felelősségteljes feladatokat töltenek be. Colocaru Cristina, Erena Angeleska mérnökök lelkiismeretesen végzik feladataikat. Számos munkásnő ma felelősségteljes munkát végez, amiért tisztelt és megbecsülés veszi őket körül.

Bucsik Margit
a December 30 gyár dolgozója

Felejthetetlen élmények

Kévszolyan olyan emberek akadnak, akik ne szeretne utazni, új vidékeket, tájakat, emberekkel ismerkedni. Különösen olyankor kellemes az utazás, amikor egy egész esztendő termelőmunka után pihenőszabadságra indulhatunk. Többször volt részem ilyen utazásban, jól tudom milyen ez az érzés. De csak 1947 óta...

A harmincas évek második felében kerültem az aradi Teba gyárba. Szövőmunkás lett belőlem. Az akkori „pihenőszabadságomat” rendszerint felmondólevél társaságában töltöttem. Illyenszerű pihenés járta abban az időben a munkásembernek.

1947 nyarán másfajta pihenőszabadságra készültem. Egyik nap odajött valaki hozzám és megkérdezte nem szeretnék-e elutazni, mondjuk Menyházára. En és a nyaralás — ez bizony hihetetlenül hangzott! De azért elutaztam és felejthetetlen napokat töltöttem azon a vidéken.

A következő évben Buzással is megkérdeztem. Itt már gyógykezelést is kaptam. Jó közérzet, megnövekedett munkakedvvel tértem haza. Következő évben szintén ide utaltak be.

Felejthetetlen élmény volt számomra az 1954-ben eltöltött pihenőszabadság. Akkor utaztam elsősorban a tengerpartra. Beutaztam Mamaia-ra szőlő. Rendkívül hatást tett rám a tenger az állandóan változó szépséges vízvilág. Végül utaztam a tengerparton. Annnyira megkedveltem a tengert, hogy a következő évi szabadságomat is itt töltöttem.

A hegyvidék szépsége sem ismeretlen számomra. Az utóbbi három évben Borszéken nyaraltam. A pihenéssel párhuzamosan orvosi kezelésben is részesültem. Az ember iránti gondoskodás százféle megnyilvánulással találkozott ott. A fűrésztelep orvosai, egészségügyi dolgozói mindent megtettek, hogy a beutaltak egészségesen, kiphitontan hagyják el Borszékot.

1959-ben, borszéki időlesem idején alkalmam volt meglátogatni a bekási vízierőmű gáti építőtáborát és a Bekás-szoros, Gyilkos-tó festői szépségű

vidékét. A múlt évbe pedig Marosvásárhelyre, a hatalmas léptekkel fejlődő városba látogattam el.

Ezek az élmények felejthetetlenek. Hálával gondolok azokra, akik lehetővé tették, hogy ilyen körülmények között tölthessem szabadságomat. Hálaát azzal is kifejezésre juttatom, hogy igyekszem munkahelyemen, a szövőgépek mellett minél eredményesebben dolgozni. Erre tanított azokat a fiatalokat is, akik most ismerkednek a szakmával.

Sipos Antal
szövő oktató

Örömmel fogadtuk

Január végén a községi néptanács valamennyi lakosát a kultúrterembe hívott nagygyűlésre. A nagyterem zsúfolásig megtelt. A jelenlévők nagy érdeklődéssel és megelégedéssel hallgatták a bejelentést: a buszjárat indul Szentlány és Arad között. Az első pillanatban egyesek talán hihetetlennek találták ezt. A lakosok közül sokan munkavállalással igyekeztek a nagylelkűségű eseményt köszönteni. Így Schön Ferenc brigádfelügyelő felajánlotta, hogy 20 kocsival vesz részt az utjavíthoz szükséges munkahordásban. Szőlásra emelkedtek a többi kollektivisták is. Loos József, Kiss Mihály, Göpt. rich Mihály, Vormittag Ferenc, Nagy Mihály és sokan mások vállalták, hogy önkéntes munkával járulnak hozzá az utjavíthoz. Február elején reggel beutott az első autobus Szentlányra.

A buszsofőr-földesúri rendszer évelben a gyári munkásoknak gyalog kellett róniok az országutat. Reggel sötétben indultak el és csak késő este érkezhetek haza. Bizony 3 óra hosszatt is tartott az út. Ezentul 10 perc alatt a városba juthatnak és ugyanannyi idő alatt haza is térhetnek a szentlányi lakosok. Ha jól megfontoljuk, ez is fl. győlemre méltó megvalósítás.

Kiss Mihály
levelező, Szentlány

Közös úton a bőség felé

Néha visszagondolok a múlt-ra. Korán árván maradtam és sokat szenvedtem, mert a kulákoknál kellett bérkeskednem. A cselédsors megviselt. Tizenkilenc évi cselédeskedés után a tornyai malomban kaptam elhelyezést, mint zászkhordó. A helyzet itt sem volt kedvezőbb. A tulajdonos állandóan elbocsátással fenyegetett.

Hazánk felszabadulása után, a földreform idején én is földet kaptam. Mezőgazdasági felszereléseket szereztem be, hogy megfelelően dolgozzam meg földemet. Hamarosan én is megszívtam a párt útmutatását és beláttam, hogy a közös gazdaság, a közös munka jobb

megélhetést biztosít. Gájba telepedtem le és 1958-ban beléptem a gáji mezőgazdasági társulásba. Amikor 1959 március 6-én megalakult az Unirea kollektív gazdaság elsőnek kértem felvételtem.

A párt irányításával egyre jobban erősödik, gyarapodik a közös gazdaság. Az első évben 2936 kiló búzát, 450 kiló árpat, 2936 kiló kukoricát, 132 kiló napraforgót, 83 kiló cukrot, 527 lej készpénzt és más kaptam. Bizony nem volt mire panaszkodnom. Az egykori bérce, aki nem tudta beszerezni mindennapi betevő falatját — ruházódásról nem is beszélve — amióta tagja a közös gazdaságnak jó életkörülmények közé jutott.

Egész életemben szerettem dolgozni. A múlt rendszerben azonban nem értékelték munkámat. Népi demokratikus

rendszerünkben tisztelik és becsülik azokat, akik mindent elkövetnek a közvagyon megvédelméért és gyarapításáért. Erre töreksem én is. Naponta rendszeresen részt veszek a munkában és igyekszem én is elősegíteni gazdaságunk gyarapítását.

Amint említettem, munkám után bőséges javadalmazásban részesültem. Padlásom, hombárom teli, nagymennyiségű buza, kukorica tulajdonosa vagyok. Az elmúlt években rádiót, konyhabutort vásároltam, az elkövetkező napokban pedig fiamnak — aki az Áramszolgáltatási Vállalatnál dolgozik — motor-kerékpárt vásárolok.

Életszínvonalunk állandó emelkedését pártunk gondoskodásának, a közös munkának köszönhetem.

Bodrogean Nicolae
a gáji Unirea kollektív gazdaság tagja

Megvalósult álmok

bé vált sorsunk. Az évek teltek, elérkezett a felszabadulás, az új életet jelentő 1944 augusztus 23. S ettől a naptól kezdve évről évre nemcsak láttuk, hanem éreztük is a fejlődést, és lassan-lassan kezdtük elfelejteni a múltat.

Inaséveim után a Libertatea cipőgyárba kerültem mint munkás. Igazán csak itt tanultam mesterséget. Munkámat megbecsülték és pár év után mint seredmester, jelenleg pe-

dig mint mester dolgozom.

Feleségem mint a borás dolgozik a Vörös Trikó kötszővőárnyában. Jól keressük. Öt évi házasságunk alatt egyre azon fáradoztunk, hogy családi otthonunkat, kellemesebbé, szebbé varázsoljuk. Ez sikerült is. Amikor haza megyünk a gyárból eléjüknek még harmonikusabb teszi az új szobabutor, a rádió, a szőnyegek és a házunkat könnyebbé

tevő háztartási gépek.

Szabad időmet tanulással és szórakozással töltöm. Egyéni könyvtáramban a szépirodalmi könyveken kívül számos szakkönyv is található. Legközelebbi terveim: egy televízió készülék...

Inaskoromban minderről álmodni is alig mertem. De népi demokratikus rendszerünkben minden dolgozó valóra válthatja álmait.

Flit József
a Libertatea cipő- és káptafagyár cipő részlegének mestere

Múlt és jelen

Már nagyon régen dolgozom a vagongyárban, 1931 óta. Lakatos voltam abban az időben is, amikor a gyár a kapitalistáké volt. Az vagyok ma is, amikor a vállalat jogos tulajdonosainak kezében van.

Ma, amikor törvény biztosítja a munkához való jogot és amikor a munka becsület és tisztesség kérdése, látjuk csak, milyen nagy a különbség múlt és jelen között. Ma már mint rossz emléket jut eszembe a múlt, a bizonytalanság, amiben nekem is részem volt. Soha sem tudtam, hogy mikor hozzák az elbocsátó lapot. Ez pedig bizony gyakran előfordult, csupán 1931 és 1936 között nyolcszor!

A munkavédelem fogalmát csak az utóbbi másfél évtized

alatt ismertük meg. Mindig emlékeztetem marad számomra 1936 tele. Kemény hideg járt akkoriban s mi még a szabadban dolgoztunk, szereltük a vagonokat. Mit számított akkor a munkásember, csak a profit volt a fontos! Ha valamelyikünk megbetegedett, senki sem törődött ezzel. Nehéz körülmények között dolgoztunk. Az anyagot a hátunkon vittük egyik munkahelyről a másikig, az alvó bekötést 16 ember végezte, de így is megértették volt. Az idősebbek kiderült munkásnak pedig rövidesen felmondtak.

És mi a helyzet ma? Talán a legnagyobb örömeim egyike, amikor valaki új, egészséges minden kényelmet biztosító otthonában körülnéz. Ebben az örömben van részem nekem és családomnak is nap nap után.

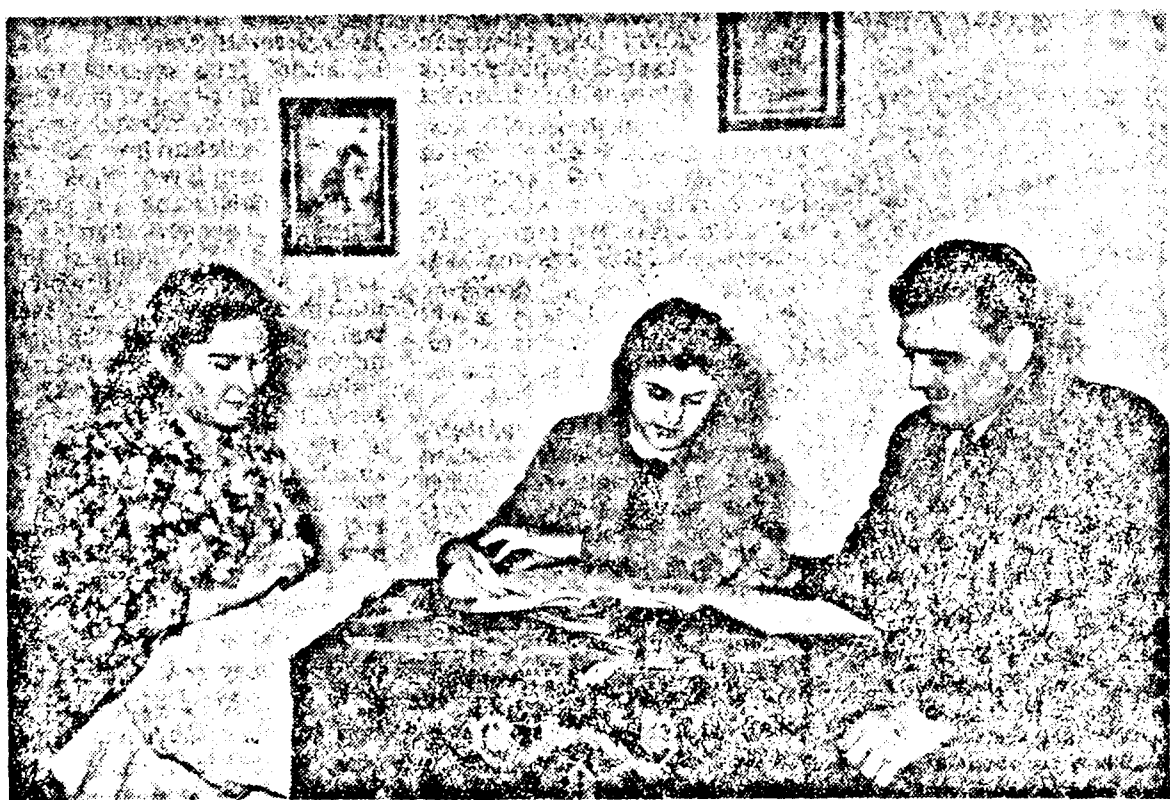
ÚJ OTTHONBAN

Múlt év augusztusában költöztünk a Lenin körüti 33-35 számú tömbház egyik első emeleti lakásába. Azt hiszem nálam boldogabbat nem is találhattak volna azon a napon, amikor szépen berendezett lakásunkba körülnéztem. Családommal együtt rövid idő alatt megszoktuk és megszerettük az új környezetet. Lakásunk szép, egészséges és világos, ligyeztünk barátságosan berendezni és ez sikerült is.

Örömmel tölti el az is, hogy sokszáz család, hozzánk hasonlóan, új otthonot rendezhetett be a sorozatosan épült tömbházakban. A töltetős, többemeletes épületek szemlétomást emelkednek a város különböző negyedeiben. A járókelők érdeklődéssel figye-

lik ezeket a munkákat, meg azok is, akik már új otthonukban laknak, hisz munkás társaink elégedettsége csak fokozza a mi örömeinket. Salájan Ioan esztérgályos

Hamann Mihály
Dimitrov gyári lakatos



Az oldalt összeállította Reicher Eva, a képeket Kelen Ferenc készítette.

A barátság kovácsolásának dokumentuma

— Szovjet-albán közös filmalkotás a Nicolae Bălcescu moziban —

A Sasok fészke című film a szovjet és albán művészek közös alkotása. Már maga ez a tény is az együttműködés, a testvéri segítség jelképe. De ezen túlmenően is nagy jelentősége van

Erről a nagy történelmi tényről szól a Sasok fészke című film. A fasiszták előzőnk a festői szépségű Albániát. A gyalázat megkönyvit, elősegít a népet elárló burzsoázia. De

nok küzdelme a hatalmas fasiszta túlerővel szemben. Különösen szépen kidomborodik ez a filmben a Tirana felszabadításáért vívott elkeseredett harc bemutatásakor. Minden házt, minden utcát külön meg kellett küzdeni s ennek a küzdelemnek országnézését a szovjet hadsereg hőse katonái vállalták magukra.

A film másik erőnye a csodaszép albán tájak művészi bemutatása. A külső felvételek meginkább hozzásegítik a nézőt, hogy teljesebben megértse az albán partizánok oadadó hazaszeretét, vakmerő bátorságát.

Nemcsak a film forgatókönyve és rendezése közös munka, de szovjet és albán művészek közösen bírózták meg a szerepeket életrekeltségével is. A főbb szerepeket Naim Fraseri, Arben Asiku, Nyikolaj Gricenko és Anatolij Kuznyecov alakították. A főleg népi motívumokra épült zenét G. Popov és K. Zadeja komponálta.

—fi



ennek a közös filmalkotásnak. I. Ozerov és K. Damo rendezők frányitásával éppen az albán nép történetének legényesebb eseménye, sorsfordulója, a felszabadulás elevenedik meg a filmen.

A cselekmény folyamán részesül vagyunk a két nép nagy szocialista barátsága kovácsolásának. Ezt a szétszakított barátságot a felszabadított szovjet katonák és a hazájukért önfeláldozó harcra albán partizánok kiömlő vére pecsételte meg.

az egyszerű emberek, a munkások, parasztok nem egyeznek bele országuk leigázásába. Milyen egyszerűen jelképezi ezt a film kezdő jelenete. Az első fasiszta, alighogy Albánia partizánja teszi a lábát, máris megölik és elbúkkik, leteríti Arben partizán golyója. A partizánok hősies ellenállása, határtalan hazaszeretete nagyszerűen kifejezőre jut a filmben.

De az alkotás egyben azt is bizonyítja, hogy a szovjet katonák segítsége nélkül nem lehetett volna sikeres a partizán-

Tanácskozás a mezőgazdaság gépesítésével foglalkozó kutató-intézetben

A Földművelésügyi Minisztérium és a Nehézipari Minisztérium tanácskozási szervezete a mezőgazdaság gépesítésével fog-

lalkozó kutató-intézetben a traktorok és mezőgazdasági gépek üzemeltetése terén szerzett tapasztalatokkal kapcsolatban.

A tanácskozáson mezőgazdasági gépgyárainkban dolgozó mérnökök és technikusok, állami gazdaságok, gép- és traktorállomások, gépjármű központon számos mérnöke, gépkezelője és más szakemberek vettek részt.

A tanácskozás résztvevői rámutattak gépjárműnk sikerére olyan tökéletesített gépek és berendezések gyártása terén, amelyeknek üzemeltetési mutatószáma a korszerű technika színvonalán állnak.

A tanácskozás résztvevői ugyanakkor rámutattak a gépek szerkezetében és üzemeltetésében észlelt egyes fogyatékosokra is, amelyek fennakadásokat okoznak a mező munkában és csökkentik a munka termel-

kenységét. Egyes alkatrészek gyártásánál nem mindig tartják tiszteletben a gyártási technológiát és ezért az alkatrészek idő előtt használhatatlanná válnak. Aml a gépek karbantartását és üzemeltetését illeti, egyes GTA-kon és állami gazdaságokban nem az előírt időpontban végzik el a karbantartási munkákat és nem gondoskodnak a traktorok helyes üzemanyag-ellátásáról.

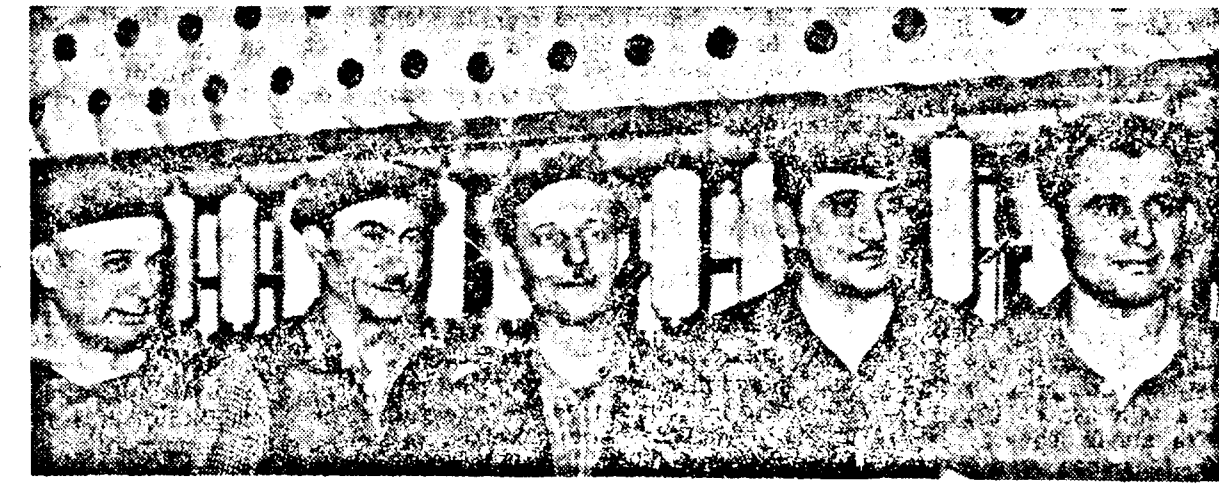
A tanácskozás résztvevői számos javaslatot tettek a mezőgazdasági gépek szerkezeti és üzemeltetési jellegzetességeinek megfigyelésére, a legmegfelelőbb anyagokból való gyártására, súlyuk csökkentésére, a mezőgazdasági gépgyártás műveleteinek szigorúbb ellenőrzésére, stb.

A tanácskozás végén Ion Cosma elvtárs, földművelésügyi miniszter mondott beszédet.

A FEBRUÁR 15-I NAPFOGYATKOZÁSSAL KAPCSO. LATBAN

Felhívás a lakossághoz

A február 15-i napfogytakozással kapcsolatban a Román Népköztársaság Orvostudományi Társaságának szemészeti osztálya felhívja a lakosság figyelmét, hogy a napfogytakozás idején szabad szemmel ne nézzen a napra, mert ez komolyan veszélyezteti a látást. Leghelyesebb, ha kormozott üvegen keresztül szemléljük a napfogytakozást. Ártalmas a szemre az is, ha színes üvegen, átlátszóított kartonpapíron keresztül, vagy nap szemüveggel nézünk a napba.



Képlünk Martin Nicolae, Matusinka Andrást, Belevári Józsefet, Kondrovics Szilárdot és Puf Vasile, a Matusinka brigád tagjait ábrázolja. Matusinka András üzemlakatos brigádja a December 30 gyár fonodájában dolgozik. A kis munkaközösség minden tagja lelkesen kiveszi részét az üzem műszaki fejlesztéséből, újítások, ésszerűsítéseket alkalmaz a gépknél, hogy ezáltal növelje azok termelékenységét. Jó munkájukért dicséretet érdemelnek.

Két kérdés, amely szorosan összefügg

Felfelé ível a műszaki színvonal — gyarapszanak a szakismeretek

(Folytatás az első oldalról)

Ezzel párhuzamosan gondoskodni kellett arról is, hogy a gépekhez elkészítsék a szükséges segédanyagokat: szerszámokat, készleteket, mérőeszközöket. Ez a kérdés újabb tanulmányok tárgyat képezte az üzemben. Azokat a dolgozókat, akik e gépekben a szerszámokkal, készletekkel, mérőeszközökkel dolgoznak, elő kellett készíteni szakmai szempontból arra, hogy megfelelően kezelhessék a magas szakismereteket igénylő felszerelést. Így tehát az új gépek üzembehelyezése közvetlenül hatást gyakorolt nemcsak a mérnökök, technikusok, hanem a munkások műszaki színvonalának emelkedésére is. Bárán állhatjuk, hogy a I. Rangbetű szerszámgépgyárban ebben a vonatkozásban jelentős eredményeket értünk el az utóbbi hónapok folyamán.

A dolgozók szakmai színvonalának emelkedését számos tapasztalatossá teszi a Gyárukban például tapasztalatossá teszi a dolgozókat, amelyek keretében megtárgyaltuk, majd kísérleteket végeztünk a fémek kerámia esztergák és betétekkel történő forgácsolásának kérdésében. A tapasztalatossá hozzájárult ahhoz, hogy a kezdőmunkások szűke körben elterjedjen vállalatunknál. Igen fontos ez, mivel a kerámia lapkák alkalmazása Videa késbetétek helyett 15 százalékkal növeli a

forgácsolási sebességet. Ideje, hogy a kerámia lapkák a ugyanakkor elkészítették a szükséges készleteket annak érdekében, hogy a módosított mélebb gyakorlatban alkalmazhassuk. Ugyanakkor kijelöltük azokat a munkahelyeket, ahol az új készekkel dolgozhatnak.

Értékes tapasztalatossá szer-veztek az utóbbi időben a temesvári Electrometal üzemben is. Ezen a tapasztalatossá vállalatunk 38 újítója vett részt. 28 szakemberünk a Dimltrov gyártat kereste fel, hogy tapasztalatokat gyűjtsön a melegen történő megmunkálással kapcsolatban.

Meg kell emlékeznünk arról is, hogy vállalatunk küldöttel résztvettek a Brassóban szervezett tapasztalatossá is, s ezt követően műszaki szervezési intézkedési tervet dolgoztunk ki az ott látottak gyakorlati alkalmazása céljából. Az intézkedési terv 80 célkitűzést tartalmaz. Ezeket beiktattuk az 1961-es műszaki-szervezési intézkedési tervünkbe. Ezek mellett több belső, üzemi jellegű hasonló akciókat szerveztünk az elmúlt hónapokban.

Szoros kapcsolat elmélet és gyakorlat között

A műszaki ismeretek gyarapítására irányuló tevékenység során mind szorosabbá vált

üzemünkben a mérnökök és technikusok, valamint a dolgozók széles tömege közötti kapcsolat. Ez lehetővé tette, hogy összefonjuk és mind nagyobb mértékben hasznosítsuk a termelési folyamatban a műszaki kérdések elméleti ismeretét és a munkások sokrétű gyakorlati tapasztalatait. Így sikerült elkészíteni és füzembe helyezni egy olyan komplex furóberendezést, amely bizonyos műveletnél 400 százalékkal növeli a munka termelékenységét. A fogaskerekek megmunkálásához foggömbölytő gépet készítettünk, amely 800 százalékkal növeli a termelékenységét és nagymértékben tehermentesíti a közbörgépeket, amelyeken eddig a fogaskereket munkáltunk meg.

Meg kell említenünk azt is, hogy a műszaki kabinet rendszeresen technikai konzultációkat szervezett a dolgozók számára. Ezeknek célja elsősorban a fiatalabb munkások szakmai színvonalának növelése volt. Ezzel egyidőben 70 ifjúság részvételével alsófokú szakmai tanfolyamot indítottunk. Az újítómunka fejlesztése érdekében újjaszerelvényt üzemben működő 22 újítóbírdot és további hármat alakítottunk. A brádokban jelenleg 120 újító tevékenykedik, közülük 56 fiatal.

Az Egyesült Államok legsúlyosabb belső problémája:

Sokasodnak a krónikus munkanélküliségtől sújtott vidékek

NEW YORK. (Agerpres). A Newsweek című hetilap legutóbbi számában nagyszabású riportot közöl az amerikai munkanélküliség helyzetéről, a gazdasági hanyatlástól sújtott néhány vidékről.

„Soranton városban — hangzik a riport — már nem tűstől, hanem a nagy üzemek keményen. A főútcán mindenféle hirdető ódúlak láthatók: „eladó”. A lakosság 12 százaléka munkanélküli.

Rudy Teuringer 39 éves lakos egyike annak a több ezer munkásnak, aki elvesztette állását. Szobája csaknem üres, csupán két rozsan szék, egy régi törött mosógép, egy lámpa, egy vaskályha és egy gyermekkosci van benne. Családja 11 főből áll: Rudy, a felesége, 5 fiú és 4 lány. Teuringerné a gyermekkosci mellett áll. Rudy felkínálja a látogatóknak a két

szék egyikét. Dus fekete haja őszbecsavarodik. Elmondja, hogy annak idején otthagya az iskolát és gyárba ment dolgozni. 1953-ban 1,64 dollárt keresett óránként. 19 évi munka után elbocsátották.

Hogyan tartja el családját? A kérdésre Rudy felesége, a 38-nál jóval idősebbnek látszó Hedwig válaszol: „Ivest, burgonyát, kását főzök”.

Davy egy szűk völgybe szorult nyomozó kisváros. A környező hegyek gazdag lignit lelőhelyeket tartalmaznak. Nem egészen egy évtizeddel ezelőtt még 12 bányá működött itt és a kisvárosban virágzó élet folyt. A bányák most zárva vannak és Davyból holt város lett. Bizonyos adatok szerint a lakosság 60 százaléka munkanélküli. Közéjük tartozik Almin Parsons, egy 59 éves őszhajú bátyás, a felesége és 9 gyermekük. Almin már minden reményét elvesztette, hogy valaha munkát fog találni. „13 éves koromban maradtam ki az iskolából, hogy a bányában dolgozzam — mondotta. Egész életében bányaász voltam, de most már nincs munka számomra. Mit tehet az ember ilyen helyzetben?”

Bovey városka Mesabi környékén fekszik, Duluthtól 90 mérföldnyire északnyugatra. Az egész környék talaja ásványokban bővelkedik, de a clevelandi és Gary-i nagy acéltüdők mégsem dolgoznak egész teljesítő képességükkel, a mesabi erőet pedig legyirté az USA többi vidékének konkurrenciája. 10 évvel ezelőtt Mesabi fedezte az ország ércszükségletének 80 százalékát. Ez az arányszám 1954-ben 65 százalékra, 1960-ban pedig 39 százalékra csökkent.

Egész Mesabi tartományban nincs még egy város, amelyet olyan súlyos csapás ért volna, mint Bovey. Az utóbbi években a város 48 üzlete közül 23 bezárt. Az emberek száza egyszerűen összeomlottak holmijukat és eltávoztak. Az itt maradtak 70–80 százaléka munkanélküli. A 25 éves Joe Anderson is közöttük van. Joe már bármilyen munkára kapható. Hetenként legfeljebb 10 dollárt keres. „Sohol sem találunk munkát — mondja Joe. — Véleményem szerint ez a vidék pusztulásra van ítélve”.

A nehéz idők azonban nemcsak ezt a három vidéket sújtották — írja a továbbiakban a Newsweek. A hivatalosan is „hanyatlástól sújtottak” minősített csaknem 100 vidéken több mint 15 millió amerikai él és számos hivatalos személyiség véleménye szerint ez a legsúlyosabb belső probléma, amellyel az új kormányknak meg kell küzdenie. Fennáll annak a veszélye, hogy a krónikus munkanélküliségtől sújtott vidékek a jövőben még sokasodni fognak”.

Két nap alatt négy többletterhelésű szerelvény

A vasuti fűtőház mozdonyvezetői a múlt év során jelentős eredményeket értek el a többletterhelésű szerelvények vontatásában. Ezzel az eljárással nagyban túlhaladták előírásukat és ennek eredményeképpen határidő előtt teljesítették tervfeladataikat.

Ebben az évben még több többletterhelésű szerelvényt vonatnak. Ezzel is akarják biztosítani az év előirányzatok maradékéül teljesítését. Csúpan február 1-én és 2-án négy szerelvényt vontattak többletterheléssel. Ezért dicséretet érdemel Dancu Ioan és Roman Cornel mozdonyvezető. A négy szerelvényvel összesen 1273 tonnát szállítottak többet az előirányzottal. A vasuti fűtőház dolgozói minden bizonnyal határidő előtt teljesítik az év tervfeladataikat.

sítani az év előirányzatok maradékéül teljesítését. Csúpan február 1-én és 2-án négy szerelvényt vontattak többletterheléssel. Ezért dicséretet érdemel Dancu Ioan és Roman Cornel mozdonyvezető. A négy szerelvényvel összesen 1273 tonnát szállítottak többet az előirányzottal. A vasuti fűtőház dolgozói minden bizonnyal határidő előtt teljesítik az év tervfeladataikat.

MOZIMŰSOR

NICOLAE BALCESCU film-színház: Sasok fészke; DOZSA GYÖRGY film-színház: Rose Marie; HERBAK JANOS film-színház: A szerelem szimfóniája; IFJUSÁGI film-színház: Téli fantázia; I. L. CARAGIALE film-színház: Eugenie Grandet; PROGRESUL film-színház (Ujrad): Nyomorultak I. rész; MAKSZIM GORKIJ film-színház (Mikela): Barbara; SOLIDARITATEA film-színház (Gáj): A szerelem kora.



Közlemény

Az aradi Állami Színház A. Baranga Stellanu című darabját mutatja be: Bérletssorozat
Szerdán, február 15-én este fél 8 órakor D
Csütörtökön, február 16-án este fél 8 órakor E
Pénteken, február 17-én este fél 8 órakor F
Szombaton, február 18-án este fél 8 órakor C
Vasárnap, február 19-én délután fél 4 órakor bérletsszűnet
Vasárnap, február 19-én este fél 8 órakor G
Hétfőn, február 20-án este fél 8 órakor H
Kedden, február 21-én este fél 8 órakor I
Szerdán, február 22-én este fél 8 órakor J
Csütörtökön, február 23-án este fél 8 órakor K
Pénteken, február 24-én este fél 8 órakor L
Felhívjuk a bérlettulajdonosok figyelmét, hogy kisérlék a bérlettel egy bérletjegyet sorozattal, mikor érvényesek. Akiknek nincs bérletjegyük, azok a jegyirodában (telefon 21-88) és előadás előtt a színház pénztáráján vásárolhatnak jegyet.

Germokeinknek Az aradi Prichindel bálterem bemutatja:

Csütörtökön, február 16-án, délután 4 órakor: In țara lăudărilor.
Szombaton, február 18-án, délután 4 órakor: In împărăția periei de dinți.
Vasárnap, február 19-én, délután 10 órakor: Păianjeni u-nei păpuși de lemn és 16 órakor: In împărăția periei de dinți.

A Tartományi Múzeum új nyitvatartási ideje

Az aradi Tartományi Múzeum látogatható minden vasárnap, kedden, szerdán és pénteken d. e. 10–13 és d. u. 16–19 óráig. Csoportos látogatás — legkevesebb 15 személy — a délelőtti órákban más napokon is lehetséges. Nyitva vannak az összes osztályok: a képzőművészeti, a régészeti osztály és az 1848-49-es forradalom múzeuma. Ugyancsak megnyitott a „Romániai vasuti dolgozók hősi harcának 28 éves évfordulója” című kiállítás is.

Az automata bolygóközi állomás folytatja útját megállapított pályáján

MOSZKVA. (Agerpres). — TASZSZ:

Az automata bolygóközi állomás folytatja útját megállapított pályáján. 1961 február 13-án 12 óra körül, az állomás 488.900 kilométer távolságra volt a Földtől. Helyzetének földrajzi koordinátái: 0 fok 53 perc északi szélesség és 88 fok 2 perc keleti hosszúság. Az állomás az égbolton a Bálna és a Hal csillagkép között, annak a háromszögnek a központjában haladt, amelyet a Kos csillagkép Beta csillaga, a Pegasus csillagkép Alfa csillaga és a Bálna csillagkép Beta csillaga alkot.

A röppályával kapcsolatos mérések azt mutatják, hogy a nehézségi mesterséges hold nagy pontossággal helyezkedett el a számítások szerint megállapított Földközeli röppályáján. A mesterséges holdról levált ürrakéta biztosította az automata bolygóközi állomás pontos elhelyezkedését a Vénusz felé vezető pályán.

Az automata állomás repülési sebessége a pályán való elhelyezkedés kezdetén nagyobb volt a második kozmikus sebességnél. Később, előrehaladása során, a föld vonzó erejének hatására, a bolygóközi állomás sebessége fokozatosan csökken. Február 13-án 12 órakor az állomás másodpercenként 4050 méter sebességgel távolodott a Földtől. Néhány napon belül a bolygóközi automata állomás kikerül a Föld vonzóerejének köréből és sebessége valamivel kisebb lesz, mint 4 kilométer másodpercenként.

Az automata bolygóközi állomáson lévő tudományos műszerek célja a kozmikus sugárak, a mágneses mezők, a bolygóközi anyag tanulmányozása, valamint a mikrometeoritokkal való ütközések regisztrálása.

A mérőműszerek működési feltételeinek biztosítására a bolygóközi állomáson hőszabályozó rendszer tartja fenn a megállapított határok közötti hőmérsékletet.

Az állomáson lévő rádiótechnikai berendezések a következő szerepe van:

- megmérni az állomás Földhöz viszonyított mozgásának paramétereit;
- eljuttatni a Földre a mérések eredményeit, valamint az állomáson lévő készülékek és mérőműszerek működésére vonatkozó adatokat.

Az adás időpontjaiban az állomáson lévő készülékek üzemeltetése vagy áramforrásokkal történik. A repülés során a napenergia készíti a szükséges energiát a készülékek működését biztosító energiamennyiséget.

A kilövés óta a szovjet szakemberek kétszer létesítettek kapcsolatot az automata bolygóközi állomással. Ezalkalommal méréseket eszközöltek a röppályára vonatkozólag, számos rádióelektronikus adatot fogtak fel.

A központi mérőállomás által nyert adatok azt mutatják, hogy az automata bolygóközi állomáson lévő valamennyi műszer az előre megállapított program szerint működött.

Az utolsó adás alkalmával az állomáson a hőmérőkkel plusz 20 Celsius fok volt. A napenergia biztosította a szükséges energiamennyiséget.

A telemetrikus adatok feldolgozása folyamatban van.

A bolygóközi automata állomással való összeköttetés öt naponként történik.

Az állomás mozgásával és a mérések eredményével kapcsolatos tájékoztatásokat hetenként egyszer teszik közzé.

FERNANDO FANTÍ

Látta a Venus felé tartó automata bolygóközi állomást

RÓMA. (Agerpres.)

A France Presse jelentése szerint Fernando Fantí egy Casalechio-di-Renoban (Bologna közelében) élő olasz amatőr asztrológus február 12-én, Greenwich-i idő szerint 18 órakor látta a Venus felé tartó automata bolygóközi állomást. Amint Fernando Fantí kijelentette, a bolygóközi állomás az Orion csillagképben lévő Rigel csillag közelében volt.

Meggyilkolták Patrice Lumumbát, a Kongói Köztársaság miniszterelnökét

ELISABETHVILLE. (Agerpres).

Mint már jelentettük, a belga gyarmatosítók ügyének meggyilkolták Patrice Lumumbát, a Kongói Köztársaság miniszterelnökét.

Amint a France Presse hírügynökség elisabethville-i tudósítója jelenti, Munongo, a katonai bábkormány „belügyminisztere” február 13-án, egy sajtóértekezleten bejelentette, hogy Patrice Lumumbát, Maurice Mpolo honvédelmi miniszter, az ifjúsági és sportügyek miniszterét és Joseph Okitot, a kongói szenátus elnökét meggyilkolták egy katangai faluban.

Munongo azt állította, hogy valamennyiüket a falu lakosai ölték meg, de nem volt hajlandó megmondani a helység nevét. Hozzátette, hogy a falunak ki fogják fizetni azt a 8000 dolláros vérdíjat, amelyet a katangai „kormány” tűzött ki Lumumba és két társára.

Amint Munongo állította, Lumumba, Mpolo és Okito holttesteként szállították őket a Katanga minisztereihez. A holttesteket eltemették, de a sírhelyét nem árulják el, „hogy ne zavaródkoljanak oda az emberek”.

Munongo cinikusan kijelentette, hogy számára „Lumumba halála nem volt meglepetés”. Ez a hűbér, aki valószínűleg személyesen vezette a leszámolást a kongói nép nemzeti hőseivel, ezzel a lehető legnyilvánvalóbban belátta, hogy a Lumumba és társai „székessé” szülő mesét azzal a céllal alkottak ki, hogy ily módon elkendőzzék Lumumba kivégését.

Patrice Lumumba, Maurice

Mpolo és Joseph Okito legyilkolását előre megállapított terv alapján hajtották végre, amelyet Chombe, a Mobutu-Kaszavubu-klán, a belga kormány és a belga monopóliumok közösen dolgoztak ki. Mobutu Keita, a Mali Köztársaság elnöke, egy nemrég tett nyilatkozatában felhívta a figyelmet arra, hogy már január elején az egykori Francia Kongó elnöke, Fulbert Youlou, találkoztak a kivégített Mobutu „főbiztosi tanácsának” elnöke és Faucourt, a francia közösség főtitkára között. Faucourt közvetítésével — mondotta Mobutu Keita — „Bomboko érintkezésbe lépett Spaalk, a „Companie générale du Congo” társaság küldöttségével és Rot-schilddel. A belgák és a kongói nemzetközi társaság többi részvénesei a casablancai határo-

zat elfogadása után úgy határoztak, hogy a kongói miniszterelnök meggyilkolásával egy-szer s mindenkorra lezárják a Lumumba-kérdést”.

A gyarmatosítók terve — mondotta a továbbiakban Keita — előirányozta Lumumba második székessé megrendezését, hogy a brüsszeli bérgyilkosok végrehajthassák véres tetteiket.

N. Sz. Hruscsov részvétnyilvánítása A. Gizengának

MOSZKVA. (Agerpres). TASZSZ:

N. Sz. Hruscsov, a szovjet nép, a Szovjetunió kormánya és a maga nevében részvétét fejezte ki Antoine Gizengának, a Kongói Köztársaság ideiglenes miniszterelnökének, azzal kapcsolatban, hogy aljas módon meggyilkolták Patrice Lumumbát és harcostársát, Joseph Okitot és Maurice Mpolót. Stanleyvillebe küldött táviratában N. Sz. Hruscsov biztosítja Antoine Gizengát, hogy „a Szovjetunió mindent el fog követni, hogy elérje a gyilkosok megbüntetését és megsegítse a kongói hazafiakat a gyarmatosítók elleni igazságos harcukban”.

N. Sz. Hruscsov ugyanakkor részvétáviratot intézett Lumumba özvegyéhez Leopoldvillebe. „Meg lehet győződve arról — írja N. Sz. Hruscsov — Opana Pauline Lumumba asszonyhoz intézett táviratában — hogy a Szovjetunió és kormánya mindig a legösszintűbb rokonszenvvel fog viselkedni Patrice Lumumba családja iránt.”

A Biztonsági Tanács ülése a kongói helyzetről

NEW YORK. (Agerpres). N. Kresztnyikov és G. Vasziljev, a TASZSZ tudósítói jelentik:

Február 13-án 18.19 órakor megnyitotta a Biztonsági Tanács ülést, amelyen a kongói helyzetről folyik a vita. Patrice Lumumba, kongói miniszterelnök, Okito, a kongói szenátus elnöke és Mpolo, honvédelmi miniszter meggyilkolásáról szóló hírt megdöbbentést keltett az Egyesült Nemzetek Szervezetében.

A tudósítók többségének véleménye szerint Patrice Lumumba és hűbérnek meggyilkolását Hammarskjöld ENSZ-főtitkár terheli a felelősség. Még a gyarmati hatalmak újságírói is, akiket megrendített a tragikus hír, — a kolonialisták komoly politikai hibájának minősítik a kongói nép vezetőinek meggyilkolását. A halott Lumumba veszélyesebb lesz számukra, mint életében, mert Lumumba neve az afrikai népek jelképévé válik a szabadságról és függetlenségről vívott harcokban.

Az események menete belga-zolta a szovjet küldöttség követelésének helyességét. A szovjet küldöttség ugyanis még február 11-én, miután riasztó híreket kapott Kongóból — követelte a Biztonsági Tanács sürgős összehívását. A Biztonsági Tanács összehívását megakadályozták a nyugati hatalmak és Hammarskjöld, az ENSZ főtitkára.

A február 13-i ülésen elsőnek Hammarskjöld szólalt fel. A néki, hogy egy szó említést is tett volna arról, hogy személy-

szerint milyen felelősség terheli Patrice Lumumba kongói miniszterelnök meggyilkolását, Hammarskjöld képmutatón „sajnálkozásait” fejezte ki „a tragikus eseménnyel” kapcsolatban és „vizsgálat” lefolytatását kérte.

Stevenson, az USA megbízottja, rövid beszédében idézte Kennedyt, az USA elnökének nyilatkozatát, amely szerint „melyen megrendített Lumumbának és hűbérnek halálát”. „Mi az USA-ban — mondotta Stevenson — sajnáljuk, hogy ez a tragédia megtörtént. Az amerikai küldött támogatja Hammarskjöldnek azt a javaslatát, hogy vegyék fel a Biztonsági Tanács napirendjére a főtitkár kongói külföldi megbízottjának jelentését és a kongói legutóbbi híreket. Stevenson kérte, „jussanak megállapodásra a Biztonsági Tanácsban a kongói béke helyreállítása kérdésén”.

V. A. Zorin, a szovjet küldöttség vezetője felháborodással ítélt hangon beszélt.

Ma ismeretessé vált a leggyalázatosabb büntény, amelyet a kolonialisták a kongói nép és az összes afrikai népek ellen elkövettek. Patrice Lumumba, Kongó miniszterelnökének és fegyvertársainak aljas meggyilkolása. Ez a helyzet nyilvánvalóan új értékelést tesz szükségessé. Az a szégyenletes megrendezés, amelyhez az utóbbi napokban a kolonialisták az egész világ szemé láttára folyamodtak, véglegesen leleplezte őket. Ezt a gyalázatos büntényt az jellemzi, hogy az ENSZ két

— le kell vonnunk a tragikus eseményekről a mai nap folyamán kapott hírekből adódó következtetéseket.

Anglia képviselője javasolta, hogy a Biztonsági Tanács folytassa munkálatait. Lufit, az EAK képviselője, aki ezután szólt fel, mélységes felháborodását fejezte ki P. Lumumba miniszterelnöknek és fegyvertársainak galád és előre megfontolt szándékkal történt meggyilkolásával kapcsolatban és hangsúlyozta, hogy csak azért kellett meghalniuk, mert hősiesen küzdöttek országuk szabadságáért és függetlenségéért a kolonialisták ellen szemben. Az EAK képviselője tekintettel arra, hogy a kongói helyzet gyökeresen megváltozott és hatalmas tanulmányozást igényel, sikrá szállt amellett, hogy február 22-ig napolják el a Biztonsági Tanács ülését.

Az ülés felülvizsgálására vonatkozó javaslatot támogatta Ceylon képviselője, valamint Stevenson, az USA képviselője, aki másod ízben is felszólt.

A Biztonsági Tanács elhatározta, hogy szerdán, február 15-én újabb ülést tart.

„Mozambikban már régóta zavargások vannak”

DURBAN. (Agerpres).

A Dunsan a Sunday Tribune című lap egyik jelentésében rámutat arra, hogy Angolához hasonlóan, Mozambik portugál

gyarmaton is akciók zajlottak le a gyarmati elnyomás ellen. „Mozambikban már régóta zavargások vannak — írja a Sunday Tribune — és a Santa Maria-öccénjárón lejáródott események után mindkét portugál gyarmaton — Angolában és Mozambikban — nagyobb méreteket öltöttek a zavargások.”

Világszerte elítélik Patrice Lumumba galád meggyilkolását

LEOPOLDVILLE. Az Associated Press jelentése szerint, Patrice Lumumba, Maurice Mpolo és Joseph Okito meggyilkolásának híre Leopoldville egész lakosságát megdöbbentette. A mint hír terjedt, hogy meggyilkolták a kongói nép nemzeti hőst és a többi kongói vezetőit, a kongóiak nyomban nagy csoportokba verődtek össze a leopoldvillei utcakereszteződéseknél, ahol — mint az Associated Press hangsúlyozza — „Lumumba annak idején diadalmenetben vonult végig”.

Lumumba leopoldville-i hívei óriási haragra gerjedtek a Lumumba bestialis meggyilkolásáról közvetlenül felőls Kaszavubu-rendszer ellen.

Leopoldville-i politikai körökben — írja a továbbiakban a hírügynökség — úgy vélik, Lumumba már halott volt, amikor az elisabethville-i hatóságok mult pénteken bejelentették, hogy két társával együtt megszökött.

LONDON. A France Presse tudósítójának jelentése szerint, Takavire, a Dél-Rhodesia-i Nemzeti Demokrata Párt elnöke kijelentette, hogy Lumumba halála Afrika történelmének tragikus eseménye, majd hozzátette, hogy ezért az előre megfontolt büntetésként az Egyesült Államokra és az ENSZ-re hárul a fő felelősség.

Ha Hammarskjöld nem lett volna Chombe és a belgák cinikus — hangsúlyozta Takavire — Lumumba végül is megegye-

zésre jutott volna a többi kongói vezetővel.

M. Csona, az Észak-Rhodesia-i Nemzeti Függetlenségi Egyesült Párt alelnöke kijelentette, hogy ez a büntetés kiközösítette Katangát az afrikai országok családjából és szégyent hozott az ENSZ-re.

Az Angolában tanuló kenyal diákok szövetségének egyik képviselője azt mondta, hogy Lumumba minden időkre a szabadságharc jelképe marad az afrikaiak számára.

DELHI. Amint a Reuter tudósítója jelenti, Nehru, India miniszterelnöke Patrice Lumumba meggyilkolásának hírére kommentálva ezeket jelentette ki: „Csaknem várható volt ez a hír és mégis mélységesen megrendített. Ez volt a csúcspontja a Kongóban végbejárt tragikus események sorozatának. Gyilkosság történt és minden valószínűség szerint magasabb szintű személyek által. Nem szabad elhárítani ezeket az eseményeket az akcióktól. Elérkezett a pillanat, amikor szigorú és érvényes intézkedéseket kell hozni a vétkesek megbüntetésére.”

Ha ez nem történik meg azonnal és ha a kongói helyzet nem rendeződik, a következmények nagyon súlyosak lesznek. Sok ország számára egyre nehezebbé válik továbbra is olyan álláspontot és olyan politikát támogatni, amely megengedi a gyilkosságot és a kegyetlenkedést.”

RABAT. V. Moñamined, Marokkó királya február 13-án táviratban intézett Dag Hammarskjöldhöz, az ENSZ főtitkárához, s ebben elítélt Lumumba meggyilkolását. „Mélyesen felháborított bennünket — hangzik a távirat — Lumumba elnöknek és két társának meggyilkolása. Erélyesen megkérdőjelezzük ezt a gyűlöletes akaszt. Az afrikai nemzeti mozgalom elleni büntetésként súlyos csapást mér az ENSZ tekintélyére és az iránta való bizalomra.”

Ahimed Aloul, Marokkó tájékoztatói minisztere kijelentette: „Patrice Lumumba galád meggyilkolásával az általa megtestesített eszmét próbálták megsemmisíteni. Patrice Lumumba igazl függetlenségért akart, nem pedig formális függetlenséget. Ezért maradt hozzá hűség Marokkó és ezért védelmezt továbbra is nézetét”.

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének szerepe vonatkozólag Aloul a következőket mondotta: „Az ENSZ-t passzivitása és hallgatása cinkossá teszi ebben a gyilkosságban. Első ízben történt, hogy egy államot az ENSZ-hez fordult, és a szervezet pedig elárta, hogy ezt az államot meggyilkolják. A tüzoltók gyújtókatokká vedlettek. Ez az ENSZ egész afrikai és ázsiai kirendeltségére vonatkozik. Mindezekből lekinlik azt a következtetést, hogy leonnunk, hogy az afrikai államoknak ébreknek kell lenniük és egyetemesíteni kell, ha el akarják érni és ki akarják teljesíteni függetlenségüket”.

A harag rossz tanácsadó — tartja egy régi népi mondás.

Ennek igazsága tünt ki a legutóbbi napok tragikus kongói eseményei során is, amikor a gyarmattartók lakájai igazi fasiszta módszerekkel, felháborítóan aljas módon költözték a kongói nép hős fiának, Patrice Lumumbának és két társának életét.

Az imperialisták benceneinek alávaló cselekedetét kétségtelesen a gyűlölet és... a félelem diktálta, a félelem attól a rettenthetetlen harcostól, aki rövid életre állt szilárd következettséggel küzdött a gyarmati rendszer felszámolásáért, népe szabadságáért és függetlenségéért. Lumumbát — hála az ENSZ-ne — be nem arkoztosának — meggyilkolták, de nem fojthatják el a kongói nép harcat az imperialisták urakom ellen. A pusztulása két gyarmati rendszer használatának minden mesterkedése hiábavaló: egy vagy néhány harcos beszállás kirtása még nem jelenti

a nemzeti felszabadító mozgalom elfojtasát, ellenkezőleg.

A gyarmattartók és a világ egy követ fujók gyógyíthatatlan rövidlátásáról tanuskodik, hogy még mindig nem tudták megtanulni a történelmi leckét, azt, hogy a szabadságról harcolókat meg lehet gyilkolni, de nem lehet kiolni az emberek tudatából a szabadság utáni vágyat. Helyesen állapították meg az ENSZ mellett működő nyugati újságírók, hogy a kolonialisták komoly politikai hibát követtek el a kongói nép vezetőinek meggyilkolásával. „A halott Lumumba veszélyesebb lesz számukra, mint életében, mert Lumumba neve az afrikai népek jelképévé válik a szabadságról és függetlenségért vívott harcokban” — írják a nyugati

lapok.

Yegyet

A világ békeszerető milliói mély megdöbbenéssel és jogos haraggal szereztek tudomást a felháborító gáztróttól, de tudják, hogy az az igazságos ügy, amelyet a kongói nép nagy íra, Afrika szabadságának méltó jelképe, az életét adta, minden imperialista mesterkedés ellenére hamarosan győzedelmeskedni fog.

Lumumbának és társának meggyilkolásaival az imperialisták bencenei ismét leleplezték magukat a népek előtt. Kétség-

és a világ békeszerető milliói mély megdöbbenéssel és jogos haraggal szereztek tudomást a felháborító gáztróttól, de tudják, hogy az az igazságos ügy, amelyet a kongói nép nagy íra, Afrika szabadságának méltó jelképe, az életét adta, minden imperialista mesterkedés ellenére hamarosan győzedelmeskedni fog.

Az ENSZ lobogójának leple alatt Kongóban. V. Fomioev rajza (Szovjetunió)

M. M.

